

Kaisu Jääskö
Dokumentointi- ja
käännöspalvelut
Christensberg
CH-3556 Trub i.E.
Sveitsi

Tel. +41 (34) 495 66 63
Fax +41 (34) 495 66 62
GSM +41 (79) 743 72 10
kaisu@hellwach.ch
www.hellwach.ch

Referenssiartikkeli

Artikkelin aihe	Artikkeli on tarkoitettu hevosia ja ratsastusta käsittelevään lehteen. Lehden lukijakuntana ratsastusharrastajat sekä kilpailuja järjestävät ratsastusseurat.
Työn tilaaja	
Ala	Ratsastus
Erityistä	

RULLALUISTIMILLA ESTERATSASTUSKISOISSA

Ratsastuksen jalo taito vaatii yleensä arvoisensa puitteet. Niinpä ratsastuskisoissa onkin usein jäykkä tunnelma. Yleisö istuu hillitysti paikoillaan, eivätkä raikuvat aplodit kiiri naapuripitäjään. Viereisellä penkillä istuva rouva haukottelee pitkään ja hartaasti. Traktori lanaa kenttää tasaiseksi väliajalla, joka tuntuu kestävän ikuisuuden. Väliaikoja on tuon tuostakin. Iltapäivästä voittajan jähmeä hymy ja tulostaulu kertovat lopputuloksen. Ehkä totuus ei ole aivan näin karu, mutta lieneekö aiheellista ihmetellä miksi ratsastuskilpailut eivät tavoita suurta yleisöä.

Sveitsissä, Zürichin liepeillä, järjestettiin jälleen kerran vuotuinen Rossweidli Reitfest -ratsastuskilpailu. Maan esteratsastushuippuja kyseinen kilpailu ei tälläkään kertaa houkutellut mukaan, mutta pitkästi toistasataa ratsukkoa mitteli paremmuudestaan helteisessä säässä. Vaikka varsinainen kilpailu olikin osanottajille totisinta totta, kevennykseksi oli kisaan laitettu luokkia, joissa uusinnat saatettiin suorittaa nelijalkaisen menopelin sijaan vaikkapa kaksipyöräisellä. Virheettömän perusradan suorittaneet ratsastajat nimittäin pääsivät uusimaan maastofillarilla radan, jossa oli muun muassa keinulauta, hyppyri, vesieste ja pujottelurata. Hyvällä tasapainolla radasta selvisi kunnialla, mutta lisäksi sekundaattori mittasi armottomasti aikaa.

Rullaluisteluratsukot yleisön suosikkeina

Yleisöllä tietysti oli hulvattoman hauskaa, kun eräskin kilpailijatar hyppäsi ratsunsa selästä ja unohti antaa pollensa maastopyöräosuuden ajaksi avustajan pideltäväksi. Ratsastajatäti fillaroi itsensä nurin mutaiseen vesiesteeseen ja heppakin ehti aika kauaksi nauttimaan vihreän nurmikon antimista. Kilpailun vauhdikkaimmasta epävirallisesta luokasta vastasivat kuitenkin rullaluistelu-ratsukot. Aivan, luit oikein: hevosta ratsastaa tietysti ratsastaja, mutta perässä keikkuu vetoliinan varassa rullaluistelijä. Hiihtoratsastushan meillä Suomessakin tunnetaan, mutta lieneekö rullaluistelijat jo uskaltautuneet esteradoille? Rullaluistelua joskus kokeilleena, voin kuvitella että sukset ovat sittenkin vielä aika vakaat vempaimet, jos haluaa pysyä pystyssä laukkaa kiitävän pollen perässä, ja vielä pomppia yli esteiden!

Välialjalle vaikkapa vedonlyöntiä

Radalle oli tehty erilaisia hyppyreititä ja suhteellisen jyrkkiä kaarroksia. Ratsukot viiletivät myös ylä- ja alamäkeä sekä selvittivät pujotteluosuuden. Ratsastusseuran vedonlyöntitoimistossa kävi kova kuhina ennen rullaluisteluluokan alkua. Yleisön riemuksi - tai harmiksi - rullaluistelijat pysyivät erittäin hyvin pystyssä, ainoastaan yksi luistelijä teki vauhdikkaan kuperkeikan ja hiukan kyntötoititä. Sekin hurjalta näyttänyt voltti oli kuitenkin täysin harmiton.

Kannustushuutojen, naurun ja iloisen puheensorinan seassa istuva katsoja viihtyi kiissoissa ja nautti näkemästään. Aikoipa tulla toisenkin kerran. Traktori piipahti myös jossain välissä kentällä, mutta katsoja ei sitä huomannut, hän taisi olla juuri silloin hotellin Helpotuksessa.

Teksti, kuvat

Kaisu Jääskö